

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-40/04 (wniosek Korkein oikeus o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **Syuchi Yonemoto** ⁽¹⁾

(Zbliżanie ustawodawstw — Maszyny — Dyrektywa 98/37/WE — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych nakazujących importerowi przeprowadzenie kontroli bezpieczeństwa maszyny zaopatrzonej w deklarację zgodności WE)

(2005/C 271/12)

(Język postępowania: fiński)

W sprawie C-40/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) postanowieniem z dnia 30 stycznia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 3 lutego 2004 r., w postępowaniu karnym przeciwko **Syuchi Yonemoto** Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), E. Juhász i M. Ilešič, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/37/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do maszyn stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych stanowiących, że podmiot dokonujący importu do Państwa Członkowskiego maszyny wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim zaopatrzonej w oznaczenie CE oraz deklarację zgodności WE ma obowiązek zapewnić, by maszyna ta odpowiadała zasadniczym wymaganiom bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określonym w tej dyrektywie.

2) Przepisy wspomnianej dyrektywy nie stoją na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych nakazujących podmiotowi dokonującemu importu do Państwa Członkowskiego maszyny wyprodukowanej w innym Państwie Członkowskim:

— upewnić się, przed dostarczeniem maszyny użytkownikowi, że jest ona zaopatrzona w oznaczenie CE oraz deklarację zgodności WE wraz z jej tłumaczeniem na język lub języki Państwa Członkowskiego importu, a także instrukcję wraz z tłumaczeniem na język lub języki tego państwa,

— udzielić, po dostarczeniu maszyny użytkownikowi, wszelkich niezbędnych informacji oraz wszelkiej pomocy krajowym organom kontrolnym, jeżeli okaże się, że maszyna stwarza

zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia, pod warunkiem, że wymaganie to nie oznacza nałożenia na importera obowiązku osobistego upewnienia się o zgodności maszyny z zasadniczymi wymogami bezpieczeństwa i ochrony zdrowia określonymi w dyrektywie.

3) Artykuły 10 WE i 249 akapit trzeci WE należy interpretować w ten sposób, że nie zabraniają one Państwu Członkowskiemu stosować sankcji karnych niezbędnych do zapewnienia przestrzegania obowiązków nałożonych w dyrektywie 98/37, pod warunkiem, że ustanowione sankcje są analogiczne do stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych o podobnym charakterze i szkodliwości oraz w każdym razie skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 03.04.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 15 września 2005 r.

w sprawie C-58/04 [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)] ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Miejsce dokonania transakcji opodatkowanych — Dostawa towarów dokonana na pokładzie statku rejsowego — Transport dokonywany wewnątrz Wspólnoty — Wylączenie opodatkowania w przypadku zatrzymania na terytorium państwa trzeciego — Zakres wylączenia)

(2005/C 271/13)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-58/04 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) postanowieniem z dnia 23 października 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 lutego 2004 r., w postępowaniu Antje Köhler przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Nord, Trybunał (pierwsza izba) w składzie: P. Jann, prezes izby, N. Colneric, K. Schiemann (sprawozdawca), E. Juhász i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poirares Maduro, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 15 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Przystanki statku w portach państw trzecich, w których trakcie podróży mogą opuścić statek, nawet na krótki okres czasu, stanowią „zatrzymanie[e] na terytorium państwa trzeciego” w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. c) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku w wersji wynikającej z dyrektywy Rady 92/111/EWG z dnia 14 grudnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 77/388 i wprowadzającej środki upraszczające w odniesieniu do podatku od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-129/04 Espace Trianon SA Espace Trianon SA i Société wallonne de location-financement SA (Sofibail) przeciwko Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM) (¹) (wniosek Conseil d'État o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 89/665/EWG — Procedury odwoławcze w zakresie udzielania zamówień publicznych — Osoby, którym powinny być dostępne procedury odwoławcze — Stowarzyszenie oferentów ad hoc — Zakaz wnoszenia indywidualnego odwołania przez jednego z członków stowarzyszenia ad hoc — Pojęcie interesu w uzyskaniu danego zamówienia publicznego)

(2005/C 271/14)

(język postępowania: francuski)

W sprawie C- 129/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Conseil d'État (Belgia), postanowieniem z dnia 25 lutego 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 marca 2004 r., w postępowaniu: **Espace Trianon SA i Société wallonne de location-financement SA (Sofibail)** przeciwko **Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)**, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: K. Sztranc, administrator, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Wykładni art. 1 dyrektywy 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawę i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącą się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi, należy dokonywać w ten sposób, iż przepis ten nie sprzeciwia się temu, aby zgodnie z prawem krajowym nie jeden z tych członków indywidualnie, lecz jedynie wszyscy razem członkowie stowarzyszenia ad hoc, nieposiadającego jako takie osobowości prawnej, którzy uczestniczyli w postępowaniu udzielenia zamówienia publicznego i nie uzyskali tego zamówienia, mogli wnieść odwołanie od decyzji udzielenia zamówienia.

2. Podobnie jest w przypadku gdy wszyscy członkowie takiego stowarzyszenia ad hoc działają wspólnie, lecz działanie jednego z nich jest następnie uznane za niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 8 września 2005 r.

w sprawie C-278/04 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Dyrektywy 2001/88/WE oraz 2001/93WE — Ochrona świni — Policja sanitarna — Brak transpozycji)

(2005/C 271/15)

(język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-278/04, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie uchybienia Państwa Członkowskiego na podstawie art. 226 WE, wniesioną w dniu 29 czerwca 2004 r., **Komisja Wspólnot Europejskich** (pełnomocnicy: G. Braun i A. Bordes) przeciwko **Republice Federalnej Niemiec** (pełnomocnik: A. Tiemann), Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Lenaerts, prezes izby, M. Ilešič i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 8 września 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: